

၁၃၃၇-ခုနှစ် နတ်တော်လဆုတ် ၄-ရက်

ရန်ကုန်မြို့ သာသနာ့ရိပ်သာ

(၂၆) ကြိမ်မြောက်

နှစ်ပတ်လည်ပွဲ အကြိုနေ့၌ မိန့်ကြားတော်မူသော

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

၏

ဩဝါဒကထာ

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
သာသနာရေးဦးစီးဌာန ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ပုံနှိပ်တိုက်

သာသနာ ၂၅၁၉

ကောဇာ ၁၃၃၇

ဇန်နဝါရီလ ၁၉၇၆

၁၃၃၇-ခုနှစ် နတ်တော်လဆုတ် ၄-ရက်

ရန်ကုန်မြို့ သာသနာ့ရိပ်သာ

(၂၆) ကြိမ်မြောက်

နှစ်ပတ်လည်ပွဲ အကြိုနေ့၌ မိန့်ကြားတော်မူသော

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး

၏

ဩဝါဒကထာ

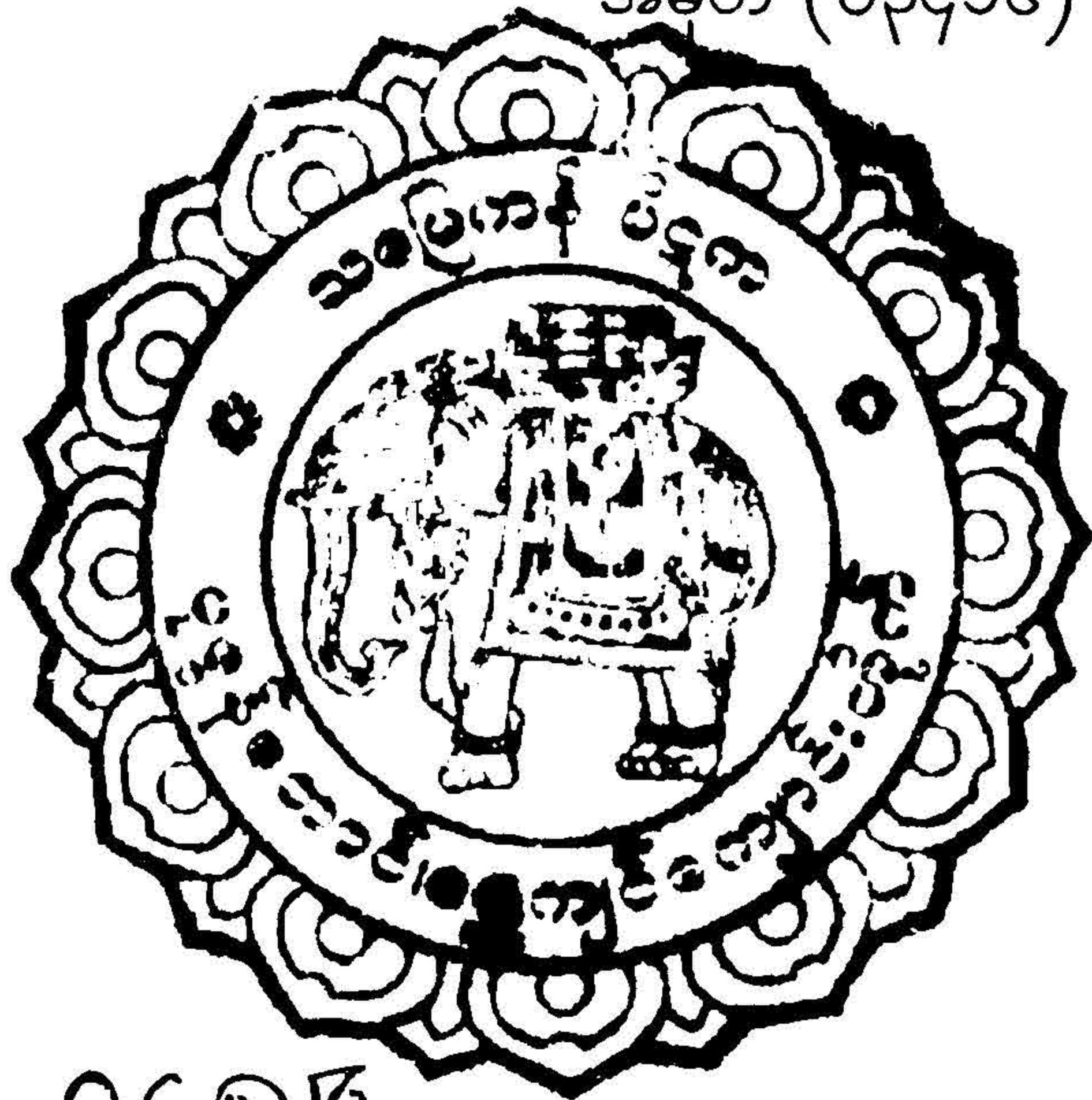

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ် သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်

သာသနာရေးဦးစီးဌာန ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ပုံနှိပ်တိုက်

သာသနာ ၂၅၁၉ ကောဇာ ၁၃၃၇ ဇန်နဝါရီလ ၁၉၇၆

ထုတ်ဝေသူ။ ။မင်္ဂလာဦးအောင်မြင် ၅/၆ စိန်မေတ္တာလမ်း၊ ဟာမစ်
တိတ်၊ ကုက္ကိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။ မှတ်ပုံတင်ကင်းလွတ်ခွင့်
အမှတ် (၀၃၄၁၆)

၀၄၈၉
သာသနာရေးဆိုင်ရာ စာပေနှင့်ပြုချက်အမှတ် (၈၈၅၇)

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် သာသနာရေး
ဦးစီးဌာန ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့ပုံနှိပ်တိုက်တွင် ညွှန်ကြားရေးမှူး
ဦးလှမောင် M.A., M.S., B.L (မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၈၇၉) က
ပုံနှိပ်သည်။

၁၃၃၇-ခုနှစ် နတ်တော်လဆုတ် ၄-ရက်

ရန်ကုန်မြို့၊ သာသနာ့ရိပ်သာ

(၂၆) ကြိမ်မြောက်

နှစ်ပတ်လည်ပွဲ အကြံပြုနေ၌ မိန့်ကြားတော်မူသော

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

ဩဝါဒကထာ

[ဤ ဩဝါဒကထာတွင် ညနေပိုင်း မိန့်ကြားစဉ်က ကျန်
နေသော ဩဝါဒများကို နောက်နေ့နံနက်၌ ဖြည့်စွက်မိန့်ကြား
ခဲ့သည့်အတိုင်း ဖြည့်စွက်ချက်များလည်းပါသည်။ စကားဝါကျ
များကို ပြင်ဆင်ချက် လျှော့ချက်များလည်း ပါသည်။]

အခြေခံစကား

နှစ်ပတ်လည် ဩဝါဒခံယူပူဇော်ပွဲ ကျင်းပခြင်း၏ရည်ရွယ်
ချက် အကြောင်းကို အယင်နှစ်များကလဲ ပြောခဲ့ပါပြီ။ ယောဂီ
အဟောင်း အသစ်တွေ အချင်းချင်း တွေ့ဆုံခွင့်ရအောင်
ဒါကလဲ ရည်ရွယ်ချက်တခုပါ။ မိမိတို့ အားထုတ်ခဲ့ဘူးတဲ့
နေရာဌာနသို့ ပြန်ရောက်လာပြီးတော့ အသစ်လိုဘဲ စိတ်ဓာတ်
ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ရှုမှတ်နေကျတရားကို တက်တက်ကြွကြွနဲ့
အားထုတ်နိုင်အောင်၊ ဒါကလဲ ရည်ရွယ်ချက်တခုပါ။ အဲဒီ

၂ မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

ရည်ရွယ်ချက်များဖြင့် နှစ်ပတ်လည် သြဝါဒခံယူပူဇော်ပွဲကို ကျင်းပစေခဲ့ပါတယ်။ ဟိုတုန်းကတော့ တပည့်ယောဂီတွေနဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာတွေက အလွန်နဲပါသေးတယ်။ ယခုတော့ တပည့်ယောဂီတွေရော ဆရာတွေရော ပရိသတ်က များလာတဲ့ အတွက် အဲဒီ မူလက ရည်ရွယ်ချက်လောက်တိုင် မကဘူး။ သြဝါဒခံယူပွဲဆိုတဲ့အတိုင်း သြဝါဒပေးဘို့ရာကိစ္စလဲ ပေါ်လာ ပါတယ်။

မြော်လင့်ယုံကြည်ခဲ့တဲ့အတိုင်း မဟုတ်ဘူး

ပဌမ တရားပြခါစဆီက ဆိုလို့ရှိရင် “တရားအားထုတ် ထားတဲ့သူတွေဟာ တရားထူး ဉာဏ်ထူးအဆင့်သို့ မရောက်သေး စေကာမူ သဒ္ဓါတရားဖြစ်လောက်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်အဆင့် လောက် ရောက်လာယင် အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ စိတ်ဓာတ်တွေ ပြောင်းလဲပြီး အစဉ်တစိုက် ကောင်းသွားကြလိမ့်မယ်”လို့ မြော်လင့်ခဲ့ပါတယ်။ ယုံကြည်ခဲ့ပါတယ်။ “ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ဌာနများမှာတော့ စိတ်ဓာတ်ပြုပြင်ရေးက ပေါ်တဲ့အတွက် စာသင်သား တပည့်အချင်းချင်းလဲ မညီမညွတ်ဖြစ်တတ်တယ်။ ဆရာနဲ့ တပည့်လဲ မညီမညွတ် ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကတော့ အရပ်တိုင်း အရပ်တိုင်းမှာ မျက်မြင် တွေ့နေရတာတွေဘဲ။ ပဋိပတ္တိ ဌာနများမှာလဲ သဘာဝကျကျ အားမထုတ်ယင် အဲဒီလို ဖြစ်ကြမှာပါဘဲ။ သတိပဋ္ဌာန်နည်းအရ ဝိပဿနာ ပြုနေတဲ့ ဌာနမှာတော့ သဘာဝကျကျ အားထုတ်ထားတဲ့ ယောဂီတွေမှာ လူ ဖြစ်ဖြစ်၊ ရဟန်းဖြစ်ဖြစ် မဂ်ဖိုလ်ဉာဏ် တရားထူးကို မရောက်သေးစေကာမူ (ရောက်ပြီးဆိုရင်တော့ ပြောစရာ မလိုပါဘူး) သဒ္ဓါတရားဖြစ်လောက်တဲ့ ဝိပဿနာ

သြဝါဒကထာ

၃

ဉာဏ်လောက် ရောက်ယင်ကို စိတ်ဓာတ်တွေ ပြောင်းလဲပြီး
 တော့ အရှုပ်အထွေးမရှိဘဲ အစဉ်တစိုက် ညီညွတ်ပြီး ကောင်း
 သွားလိမ့်မယ်”လို့ ဘုရားတပည့်တော်ဟာ အစတုန်းက မြော်
 လင့်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက တကယ်ကို မြော်လင့်ခဲ့တာပါ။
 ဒါပေမဲ့ ယခု ပရိသတ်တွေများလာတော့ အဲဒီ မြော်လင့်ချက်
 အတိုင်း သိပ်မဟုတ်လှဘူး။ ချွတ်ယွင်းသူတွေက ပေါ်ပေါ်
 လာတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၂-နှစ် သုံးနှစ်လောက်ကဘဲ ဆိုပါတော့
 အဲဒီလောက်အတွင်းကမှ ချွတ်ယွင်းတာတွေ ပိုပြီးထင်ရှားလာ
 တယ်။

အစကောင်းပေမဲ့ အနှောင်းချွတ်ယွင်း

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူခါစ သာသနာတော် အဦး
 အစက ရဟန်းပြုကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ သဒ္ဓါရော တရားဂုဏ်
 အဆင့်ရော ပြည့်စုံကြပါတယ်။ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တွေဘဲ များခဲ့
 ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တော်ဟာ ပြော
 လောက် ဆိုလောက်အောင် မရှိခဲ့သေးဘူး။ ဝိကာလဘောဇန
 သိက္ခာပုဒ်ဆိုတာကို ပဌမအစက မပညတ်ခဲ့သေးဘူး။ ပညတ်တဲ့
 အခါကျတော့လဲ နေမွန်းလွဲတဲ့ ညနေပိုင်း မစားဘို့ ရှေးဦးစွာ
 ပညတ်ပြီးတော့ အတော် အတန်ကြာမှ ညပိုင်း မစားဘို့
 ပညတ်တော်မူပါသတဲ့။ အဲဒီ သိက္ခာပုဒ် မရှိသေးမီကဆိုယင်
 သီလသိက္ခာအလေးပြုတဲ့ ပုထုဇဉ် အရိယာများက နေမွန်းလွဲ
 တဲ့အခါ မစားဘဲ ကြဉ်ရှောင်နေကြပေမဲ့ အချို့ကတော့
 ညနေပိုင်းရော ညဉ့်ပိုင်းရော ဆွမ်းခံပြီး စားနေကြပါသတဲ့။
 မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော် လဇ္ဈကိကောပမသုတ် စသည်ဖြင့်
 ထင်ရှားပါတယ်။ လဇ္ဈကိကောပမသုတ်မှာ (ကိုယ်ကာယ

၄ မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

ကြီးမားတဲ့အတွက် မဟာဥဒါယီခေါ်တဲ့) အရှင်ဥဒါယီမထေရ်က မြတ်စွာဘုရားအား ဒီလို လျှောက်ပါတယ်။

“မြတ်စွာဘုရားဟာ ငါတို့၏ များစွာသော ဆင်းရဲကြောင်းတို့ကို ပယ်ရှားတော်မူပါပေစွတကား၊ ငါတို့အား များစွာသော ချမ်းသာကြောင်းတို့ကို ဆောင်ပေးတော်မူပါပေစွတကား”စသည်ဖြင့် ကြည်ညိုသဒ္ဓါဖြစ်ပုံကို လျှောက်ထားပါတယ်။ အဲဒီလို လျှောက်ပြီးတော့ ဆင်းရဲကြောင်းတွေကို ပယ်ပြီး ချမ်းသာကြောင်းတွေဆောင်ပေးပုံကို ဒီလို ဆက်လျှောက်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရား တပည့်တော်တို့ဟာ ရှေးအခါက ညချမ်းအချိန်၌လဲ စားကြပါတယ်။ နံနက်အချိန်၌လဲ စားကြပါတယ်။ နေ့ခင်း မွန်းလွဲအချိန်၌လဲ စားကြပါတယ်။ တခါက မြတ်စွာဘုရားဟာ နေ့ခင်းမွန်းလွဲအချိန်၌ စားခြင်းကို ပယ်စွန့်ရန် မိန့်တော်မူပါတယ်။ အဲဒီအခါ တပည့်တော်မှာ စိတ်မချမ်းမသာဘဲ တမျိုးတမည် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ နေ့ခင်း မွန်းလွဲအချိန်မှာ သဒ္ဓါတရား ရှိတဲ့ ဒကာတွေက မွန်မြတ်သော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို လှူကြတယ်။ အဲဒါကို မြတ်စွာဘုရားက ပယ်ဘို့ မိန့်တော်မူတယ်လို့ ဆင်ခြင်ပြီး နှလုံးမသာ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တပည့်တော်တို့ဟာ မြတ်စွာဘုရားအပေါ်မှာ ခင်မင်ကြည်ညိုခြင်း၊ ရိုသေခြင်း၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းကို ရှုမြင်ကာ ဖြစ်စေလျက် အဲဒီ နေ့မွန်းလွဲနေ့ခင်း စားခြင်းကို ပယ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ညချမ်းနှင့် နံနက်အချိန်၌သာ စားနေကြပါတယ်။ နောက်တချိန်ကျတော့ မြတ်စွာဘုရားက ည၌အချိန်စားခြင်းကို ပယ်စွန့်ရန် မိန့်တော်မူပြန်ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာလဲ တပည့်

သြဝါဒကထာ

၅

တော်မှာ စိတ်မချမ်းမသာဘဲ တမျိုးတမည် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။
 ညဉ့်အချိန်မှာလှူတဲ့ ဆွမ်းနဲ့ ဟင်းက သာပြီးကောင်းတယ်။
 အဲဒီ ဆွမ်းဟင်းကိုလဲ မြတ်စွာဘုရားက ပယ်ဘို့ မိန့်တော်မူပြန်
 တယ်လို့ ဆင်ခြင်ပြီး နှလုံးမသာ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ညဉ့်အချိန်မှာ
 ချက်ပြုတ်စားကြတဲ့ ထမင်းဟင်းဟာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါ
 တယ်။ အဲဒါကို မစားရဘူးလို့ မိန့်တော်မူတဲ့အတွက် နေလို့
 ဖြစ်မှ ဖြစ်ပါမည်လားလို့ ဆင်ခြင်ကြံတွေးပြီး နှလုံးမသာ
 ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မြတ်စွာဘုရားအပေါ်မှာ ခင်မင်
 ကြည်ညိုခြင်း၊ ရိုသေခြင်း၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းကို ရှုမြင်ကာ
 ဖြစ်ပေါ်စေလျက် ညဉ့်အချိန်စားခြင်းကိုလဲ ပယ်ခဲ့ကြပါတယ်
 လို့ လျှောက်ပြီးတော့ အဲဒီ ဝိကာလဘောဇန ၂-မျိုးကို ပယ်တဲ့
 အတွက် တွေ့ရတဲ့ အကျိုးအာနိသင်များကိုလဲ ဒီလို ဆက်
 လျှောက်ပြန်ပါတယ်။

ညဉ့်မှောင်မိုက်ထဲမှာ ဆွမ်းခံသွားကြတဲ့ ရဟန်းများဟာ
 ရေပုပ် ရေဆိုးတိုင်းထဲ ရွံ့ဗွက်ထဲလဲ ကျရောက်ကြတယ်။ ဆူး
 စည်းရိုးကိုလဲ နင်းမိကြတယ်။ အိပ်နေတဲ့ နွားကိုလဲ နင်းမိကြ
 တယ်။ သူခိုး ဒမြလူဆိုးတို့နှင့်လဲ တွေ့ကြရတယ်။ တခါကတော့
 တပည့်တော် ညဉ့်မှောင်မိုက်ထဲ ဆွမ်းခံသွားနေစဉ်မှာ အိုး
 ခွက်ဆေးနေတဲ့ မိန်းမက လျှပ်ရောင်ဖြင့် တွေ့မြင်ပြီး “တစ္ဆေ
 ကြီးပါတော့ သေပါပြီ”လို့ အလန့်တကြား ဟစ်အော်လိုက်
 ပါတယ်။ အဲဒီတော့ တပည့်တော်က “ငါ တစ္ဆေမဟုတ်ဘူး၊
 ရဟန်းပါ ဆွမ်းခံလာတာပါ”လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ “ရဟန်း
 မှာ အမေ အဖေတွေ သေကုန်ရော့လား၊ ညဉ့်မှောင်မိုက်ထဲ
 ဝမ်းရောအတွက် ဆွမ်းခံတာထက် ဝမ်းဗိုက်ကို သားလှီးစား

ဖြင့် လှီးလိုက်တာက ကောင်းသေးတယ်”လို့ အဲဒီမိန်းမက ဆိုပါတယ်။

အဲဒီလို ဒုက္ခရောက်ရတာတွေ၊ ရှုတ်ချပြီး အပြောအဆို ခံရတာတွေကို ပြန်လည်စဉ်းစားကြည့်လိုက်တော့ “မြတ်စွာ ဘုရားဟာ ငါတို့၏ များစွာသော ဆင်းရဲကြောင်းတို့ကို ပယ်ရှားတော်မူပါပေတယ်” စသည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတွေကို ဆင်ခြင်မိကြောင်း ဥဒါယံမထေရ်က လျှောက်ပါတယ်။ အဲဒါကို ထောက်ဆကြည့်ယင် သာသနာတော်အစပိုင်းတုန်းက အရှုပ်အထွေး မရှိသေးလို့ သိက္ခာပုဒ်တွေ များစွာ မပညတ်ရသေးကြောင်း သိရပါတယ်။

နောက်ပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရား တဆဲ့နှစ်ဝါမြောက်မှာ ဝေရဇ္ဇာမြို့၌ ဝါကပ်စဉ်က သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ဘို့ရာ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်က လျှောက်ထားတောင်းပန်တယ်။ မြတ်စွာဘုရားက ပညတ်ရန် အချိန်မရောက်သေးကြောင်း မိန့်တော်မူတယ်။ အဲဒါကို ထောက်ဆကြည့်ယင်လဲ သာသနာတော်အစပိုင်းတုန်းက သိက္ခာပုဒ် များများမရှိခဲ့သေးကြောင်း သိရပါတယ်။

အဲဒါလိုဘဲ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းပြရာမှာလဲ အစပိုင်းတုန်းက တော်တော် ဟန်အကျသားပါတဲ့၊ အရှုပ်အထွေး မရှိခဲ့ပါဘူး။ နောက်ပိုင်းကျတော့ အချို့ အနည်းငယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ချွတ်ယွင်းလာတာကို တွေ့ရတယ်။ အဲဒီချွတ်ယွင်းချက်များကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ ဩဝါဒပေးဘို့ရာ လိုလာပါတယ်။ အစကတော့ ဒီလိုရည်ရွယ်ချက်မရှိခဲ့ပါဘူး။ ကိုယ့်တပည့် ပရိသတ်တွေအပေါ်မှာ စိတ်ချယုံကြည်လာခဲ့ပါတယ်။ ဒီလို ချွတ်ယွင်း

ဩဝါဒကထာ

၇

ချက်တွေ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ထင်မြင်လာခဲ့ပါတယ်။ ယခုချွတ်ယွင်း ချက်တွေကို တွေ့ရတဲ့အခါကျတော့မှ ဟိုတုန်းက ယုံကြည် စိတ်ချပြီး ထင်မြင်ခဲ့တာဟာ ကိုယ့်တပည့်တွေ အထင်ကြီးရာ ရောက်နေကြောင်း ပေါ်လာပါတယ်။

(၁) ဝိနည်းအလေးပြုရေး

ယခု ဩဝါဒပေးဘို့ကတော့ အယင်ကပေးနေကျ ဩဝါဒ ခေါင်းစဉ်ခန့်ပါးဖြင့်ပင် ပြည့်စုံနေပါပြီ။ အဲဒီ ခန့်ပါးထဲက အမှတ်(၁)အရ ဝိနည်းကို အလေးပြုရေးဆိုတာ အရေးကြီး ပါတယ်။ အရှင်ဘုရားတို့ဟာ ဝိနည်းကို တတ်သိကြပြီးချည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြည့်စုံသည်ထက် ပြည့်စုံအောင် ထပ်ပြီး လေ့လာဘို့လိုပါတယ်။ ဘာကြောင့် ဒီလိုပြောရသလဲဆိုတော့ စာပေကျမ်းဂန်တတ် စာချ ဆရာတော်ကြီးတပါးက ဝိနည်း အဆုံးအဖြတ် စာအုပ်တခု ရေးထုတ်တာကို တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီစာအုပ်ထဲမှာ မှတ်သားလောက်တဲ့ အဆုံးအဖြတ်တွေလဲ တော်တော်များများ ပါပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ မမှားသင့်ရာမှာ မှားပြီး ရေးသား ဆုံးဖြတ်ထားတာ တွေကိုလဲ တွေ့ရတယ်။ သာသနာတော်အတွက် ဝမ်းနည်းစရာပါဘဲ။ တွေ့ရတာ တခု ကတော့ ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ်နှင့်စပ်ပြီး သတ္တာဟ- ကာလိကအကြောင်း မှားယွင်းစွာရေးသားဆုံးဖြတ်ထားချက် ပါဘဲ။

အဲဒီမှာ ရေးထားပုံက “သတ္တာဟကာလိကကို အာဟာရ အတွက် အကပ်ခံပြီး ခန့်ရက်ပတ်လုံး သုံးဆောင်ကောင်း တယ်။ ဆေးအတွက်ဆိုယင်တော့ တသက်ပတ်လုံး သုံးဆောင်

၈ မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

ကောင်းတယ်”တဲ့။ အဲဒီဆုံးဖြတ်ချက် မှားယွင်းကြောင်း ဝိနည်းတတ်သိကြတဲ့ အရှင်ဘုရားတို့လဲ သိကြမှာပါ။ အမှန်ကတော့ သတ္တာဟကာလိကကို အကပ်ခံပြီး ခုနစ်ရက် အတွင်း သုံးဆောင်ရတယ်ဆိုတာဟာ ဆေးအဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ရတာကို ဆိုတာပါ။ အာဟာရအတွက် မဟုတ်ပါဘူး။ သတ္တာဟကာလိကကို နေ့မှန်းလွဲတဲ့အခါ အာဟာရအတွက် အကပ်ခံယင် ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သင့်တယ်။ စားသောက်ယင်လဲ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သင့်တယ်။ အဲဒီအနက်အဓိပ္ပါယ်ဟာ “ယာမကာလိကံ သတ္တာဟကာလိကံ ယာဝဇီဝိကံ အာဟာရတ္ထာယ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ။ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ။ အဇ္ဈောဟာရေ အဇ္ဈောဟာရေ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ”လို့ ဝေဘန်ပြထားတဲ့ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီပါဠိဖြင့်ပင် အလွန် ထင်ရှားနေပါတယ်။

နောက်ပြီးတော့ သတ္တာဟကာလိကကို ဆေးအတွက် အကပ်ခံပြီး ခုနစ်ရက်အတွင်းသာ သုံးဆောင်ရတယ်။ ခုနစ်ရက်ထက် ပိုလွန်ပြီးထားလျှင် နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်သင့်တယ်ဆိုတာလဲ “ယာနိ ခေါ ပန တာနိ ဂိလာနာနံ ဘိက္ခူနံ ပဋိသာယနိယာနိ ဘေသဇ္ဇာနိ ။ပ။ တာနိ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ သတ္တာဟပရမံ သန္တိမိကာရကံ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ။ တံ အတိက္ကာမယတော နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ”ဆိုတဲ့ ပါတိမောက်သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ပင် ထင်ရှားနေပါတယ်။

ဒါလောက် ထင်ရှားနေပါလျက်နဲ့ အဲဒီစာအုပ်မှာ “သတ္တာဟကာလိကကို အာဟာရအတွက် အကပ်ခံပြီး ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး သုံးဆောင်ကောင်းကြောင်း၊ ဆေးအတွက် ဆိုလျှင်

ဩဝါဒကထာ

၉

တော့ တသက်ပတ်လုံး သုံးဆောင်ကောင်းကြောင်း”မှား
 ယှဉ်းစွာရေးထားတာဟာ အလွန်ပင် အံ့စရာကောင်းပါတယ်။
 အဲဒီကျမ်းဆရာ ကိုးကားထားတာကတော့ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ
 ပါဠိပါဘဲ။ အဲဒီ ဋီကာကတော့ သူယူဆတဲ့အတိုင်း ဆိုလိုတာ
 မဟုတ်ပါဘူး။ ဝိနည်းပါဠိ အဋ္ဌကထာများအတိုင်းပင် ထပ်
 ဆင့်၍ ဖွင့်ပြထားချက်မျှသာ ဖြစ်ပါတယ်။

ယခု ပြောခဲ့တဲ့ မှားယွင်းသော အဆုံးအဖြတ်ကို ယုံကြည်
 ပြီးတော့ သတ္တာဟကောလိကကို အာဟာရအတွက် သုံးဆောင်
 ယင်၊ ဆေးအတွက် ခုနစ်ရက်ကျော်လွန်ပြီး သုံးဆောင်ယင်
 အာပတ်သင့်ရုံမျှမက ဝိနည်းကိုလဲ မရိုသေရာရောက်ပါလိမ့်
 မယ်။ ဒီလို ဝိနည်းကို မရိုမသေ ဆုံးဖြတ်ပြီး မရိုမသေ ပြုကျင့်
 သွားကြယင် ဝိနည်းကျင့်ဝတ်တွေ ပျက်သွားဘို့ သေချာ
 ပါတယ်။

ယခုပြောခဲ့တာက ပုံစံတခုအနေနဲ့ ထုတ်ပြတာပါဘဲ။
 ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်တွေနဲ့ စပ်ပြီး အကျယ်ဝေဘန်ပြောဖို့တော့
 အချိန်မရှိပါဘူး။ မိမိတို့ လေ့လာတတ်သိပြီး ဖြစ်သည့်အတိုင်း
 ရိုသေစွာ ကျင့်သွားကြဖို့ပါဘဲ။ အချိန်ရပါလျှင် ဝိနည်းကို
 အထပ်ထပ် လေ့လာပြီး တတ်သိသည့်အတိုင်း ကျင့်သုံးသွား
 ကြဖို့ပါဘဲ။ အရေးကြီးတာကလေး သုံးလေးခုလောက်တော့
 ပြောချင်ပါသေးတယ်။

အရုဏ်တက် သတိပြုရန်

ယာဝကောလိက ဆိုယင် နံနက်အရုဏ်တက်ပြီးမှ အကပ်
 ခံပြီး သုံးဆောင်ရတယ်။ အရုဏ်မတက်ခင်က အကပ်ခံထား

ယင် အရုဏ်တက်တဲ့အခါ သန္တိမိ ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒါကို မစား
 ကောင်းတော့ဘူး။ စားယင် သန္တိမိသိက္ခာပုဒ် အရ ပါစိတ်
 အာပတ်သင့်တယ်။ အရုဏ်မတက်ခင် စားယင်တော့ ဝိကာလ
 ဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အရ ပါစိတ်အာပတ်သင့်တယ်။ တနေ့လုံး
 တညဉ့်လုံးမစားဘဲ ရှောင်ကြဉ်လာခဲ့ပြီးမှ အရုဏ်တက်ခါနီး
 တနာရီခန့် နာရီဝက်ခန့်အတွင်းမှာ စားသုံးမိလို့ အာပတ်သင့်
 ရတယ် ဆိုယင် တနေ့လုံး တညဉ့်လုံး ရှောင်ကြဉ်လာခဲ့တာ
 တွေဟာ အလကားလို့ ဖြစ်သွားတယ်။ ဝမ်းနည်းစရာဘဲ။

ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာမှာ အရုဏ်ချိန်နှင့်စပ်ပြီး ဆုံးဖြတ်
 ထားတာ ရှိပါတယ်။ သင့်လဲသင့်ပါတယ်။ နေမထွက်မီ
 တနာရီ ၂-နာရီခန့်ဖြင့် အရုဏ်တက်သည်ဟု သတ်မှတ်အပ်
 ကြောင်း ပြဆိုထားပါတယ်။ အဲဒီမှာ တနာရီ ၂-နာရီဆိုတာက
 ဘာနာရီလဲဆိုယင် အဲဒီဋီကာရေးတဲ့ခေတ်တုန်းက ဗမာပြည်
 မှာစက်နာရီ မပေါ်သေးဘူး။ နေ့နာရီ ၃၀၊ ညဉ့်နာရီ ၃၀-ဆိုတဲ့
 ဗမာနာရီကို အသိအမှတ်ပြု နေကြတဲ့အခါ ဖြစ်တယ်။
 ဒါကြောင့် အဲဒီဋီကာမှာ ပြဆိုထားတဲ့ နာရီဟာ ဗမာနာရီ
 ဖြစ်ကြောင်း သိသာပါတယ်။ အဲဒီ ဗမာနာရီ ၁-နာရီမှာ ယခု
 စက်နာရီဖြင့် ၂၄-မိနစ်ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် မကြာမီက
 မင်းဘူးမှ ဆရာတော်တပါးက ရေးသားစီရင်တဲ့ အရုဏ်တက်
 ချိန် အဆုံးအဖြတ်စာအုပ်မှာ နေမထွက်မီ ၂၄-မိနစ်၌ အရုဏ်
 တက်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ နေထွက်ပုံကို ထင်ရှားမြင်ရတဲ့ အရပ်မှာဆိုယင်
 မိမိတို့၏ မျက်မြင်ဖြင့်ပင် နေမထွက်မီ မည်မျှလောက်အချိန်က
 အရုဏ်ရောင် ထွက်ပေါ်လာတယ် ဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါ

သြဝါဒကထာ

၁၁

တယ်၊ အရုဏ်ရောင်ဆိုတာ နေမထွက်မီက ပေါ်လာတဲ့ နေ၏ အရောင်ဖြစ်ကြောင်း၊ စဉ်းငယ်နီတဲ့အရောင် ဖြစ်ကြောင်း အဘိဓာန်ကျမ်းစသည်မှာ (သူရဿောဒယတော ပုဗ္ဗ-ဌိတရံသိ သိယာရုဏော) စသည်ဖြင့်၎င်း၊ (အရုဏော ကိဉ္ဇရတ္ထော) ဟူ၍၎င်း ပြဆိုထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် နံနက်လင်းစပြုတဲ့ အချိန်မှာ နေထွက်မည့်အရပ်ဆီကို စောင့်မျှော်ကြည့်နေယင် နေမထွက်မီ မိနစ် ၅၀-ခန့်လောက်မှာ စဉ်းငယ်နီသောအရောင် ပေါ်လာတာကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီ စဉ်းငယ်နီတဲ့အရောင် ပီပီသသပေါ်လာတဲ့အချိန်ကို အရုဏ်တက်ချိန်လို့ မှတ်ယူနိုင် ပါတယ်။ စက်နာရီအလိုအားဖြင့် နေမထွက်မီ မိနစ် ၅၀-ခန့် အချိန်မှာ အဲဒီအရုဏ်ရောင်ကို တွေ့မြင်ရတတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နေမထွက်မီ မိနစ် ၅၀-ခန့်အချိန်ကို အစောဆုံး အရုဏ်တက်ချိန်လို့ မှတ်ယူသင့်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရှင်ရဟန်း များ ဥပုသ်သည်များမှာ အဲဒီအချိန်ထက် ၅-မိနစ်ခန့် ၁၀-မိနစ် ခန့် နောက်ချပြီး စားသုံးလျှင် သာပြီး သံသယကင်းဘွယ် ရှိပါတယ်။

နေထွက်ချိန် နာရီကိုတော့ ဗမာလနှင့် ကိန်းသေမှတ်ထား ယင် အတိအကျ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဗမာ လ-က ဝါထပ်ပြီးခါစမှာ အချိန်မှန်ပေမဲ့ တနှစ်တနှစ်မှာဆိုယင် ၁၁-ရက်သာသာလောက် စောစောလာပါတယ်။ ၃-နှစ်ခန့် ၂-နှစ်ကျော်ခန့်မှာ ရက် ၃၀-လောက်စောနေတဲ့အတွက် ပဌမ ဝါဆို တလလုံးကိုပယ်ပြီး ဒုတိယဝါဆိုတလ ထပ်ရတယ်။ ဒါကြောင့် ဗမာလနှင့်ဆိုယင် နေထွက်ချိန်ဟာ အတိအကျ မှတ်ယူထားလို့ မဖြစ်ပါဘူး။ ယခုနေအခါမှာ ကမ္ဘာသုံးလဖြင့်

ရက်စဉ်အတိုင်း နေထွက်ချိန် နာရီမိနစ်များကို အတိအကျ ပြထားတဲ့ စာရင်းဇယားတွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒီစာရင်းဇယား အရက - နေထွက်ချိန် ပိုပြီးတိကျပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီ နေထွက်ချိန် စာရင်းဇယားဖြင့် နေမထွက်မီ ၄၅-မိနစ်ခန့် ၄၀ ခန့်မှာ အရုဏ်တက်တယ်လို့ယူယင် သင့်လျော်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆောင်းရာသီမှာ ဗမာပြည်တောင်ပိုင်းက နေထွက် စောတတ်တယ်။ နွေရာသီမှာ မြောက်ပိုင်းက စောတတ်တယ်။ အဲဒီ နေထွက်အပြောင်းအလဲကိုလဲ သတိပြုသင့်ပါတယ်။

အဲဒီ အရုဏ်တက်ချိန်ဟာ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ် အတွက် အရေးကြီးသည့်ပြင် ပရိဝတ် မာနတ်ဆောက်တည် ရာမှာလဲ အရေးကြီးပါတယ်။ အရုဏ်မတက်သေးဘဲ ပရိဝတ် မာနတ်ကို ချမိယင် အဲဒီရက်ဟာ ရတ္တိခန္ဓာ ဖြစ်သွားပါတယ်။ စာရင်းမဝင်တော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ပရိဝတ် မာနတ်အတွက် ဆိုယင် နေမထွက်မီ စက်နာရီဖြင့် တနာရီခွဲခန့်က ဆောက် တည်ပြီးတော့ နေထွက်ခါနီး မိနစ် ၂၀-လောက်ကျမှ ဝတ်ကို ချယင် သာပြီး စိတ်ချရပါတယ်။

နောက်တခုကတော့ ကျောင်းဝင်းမှ ထွက်ခွာသွားယင် သင်္ကန်းရုံသွားဘို့ပါဘဲ။ အဲဒါက အလွန်ကျေးဇူးများပါတယ်။ ဒါကြောင့် မဟာစည် စည်းမျဉ်းဥပဒေထဲမှာ အဲဒါကို ထည့် သွင်းထားပြီး ရှိနေပါတယ်။

နောက်ပြီးတော့ ပရိမဏ္ဍလ ပါရူပနအရာ၌ ပါဠိကာရက ရဟန်းကဲ့သို့ လက်ဝဲလက်မောင်းကို ဖော်၍ ကေသီကို မရုံမိ စေရန် သတိပြုကြဘို့ပါဘဲ။ အဋ္ဌကထာမှာ အဝန်းညီစွာ ရုံပုံ ကို ဖွင့်ပြထားပုံကတော့ သုပ္ပဋိစန္ဒသိက္ခာပုဒ်မှာလိုဘဲ ဥဘော

သြဝါဒကထာ

၁၃

ကဏ္ဍေ သမံ ကတွာ ပါရုပနံ-လို့ ပြဆိုထားပါတယ်။ ပဋိသဿ်-ရိတွာ၊ ခေါက်လိပ်၍-ဆိုတဲ့ ပုဒ်မပါတာလောက်ပဲ ထူးပါတယ်။ ဒါကြောင့် အရိုအသေ ရုံသင့်ရာဌာနများအတွက် ရုံတဲ့အခါ မှာ အထက်ပိုင်းသင်္ကန်းအစွန်း ၂-ခုကို အညီအညွတ်ပြုပြီး သုပ္ပဋိစ္ဆန္ဒရုံတာလိုပင် လက်ဝဲလက်မောင်းကို ရစ်ပတ်ပြီး ရုံတာ ဟာ အဋ္ဌကထာအဆိုနှင့် ညီပါတယ်။ ဧကံသံ စိဝရံ ကတွာ အရ ရုံရာမှာလဲ ဒီနည်းဖြင့် ရုံတာဟာ အလွန် သင့်လျော်ပါ တယ်။ အဲဒီလိုမဟုတ်ပဲ အများရုံနည်းဖြင့် ရုံယင်လဲ လက်ဝဲ လက်မောင်း လုံခြုံနေယင် သင့်လျော်တယ်လို့ ယူရမှာပါဘဲ။ အဲဒီ ဧကံသပါရုပနဟာ ဘုရားဆင်းတုတော်ရှေ့ စေတီတော် ရှေ့ မထေရ်ကြီးများရှေ့၌ အရိုအသေပြုသောအားဖြင့် ရုံပုံ ရုံနည်းပါဘဲ။ မြို့ထဲ ရွာထဲမဟုတ်ယင် အရိုအသေပြုသင့်တဲ့ နေရာဌာနမှာ အဲဒီ ဧကံသပါရုပနဖြင့် အရိုအသေပြုရပါတယ်။ ဥဘောအံသပါရုပနနည်း သင်္ကန်းရုံလျက် အရိုအသေပြုတာ ကတော့ မသင့်လျော်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုယင် အရို အသေပြုသင့်တဲ့အရာတိုင်းမှာ ဧကံသံ စိဝရံ ကတွာ-လို့ချည်း ဟောတော်မူသောကြောင့်ပါဘဲ။ နောက်တခုကတော့ ဘုရား ရှေ့ မထေရ်ကြီးများရှေ့နဲ့ သံဃာ့အလယ်တို့မှာ ဒူးတဖက်ကို ဖြစ်စေ၊ ၂-ဖက်လုံးကို ဖြစ်စေ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ပိုက်ပြီးထိုင် တဲ့ ပလ္လတ္တိကထိုင်နည်းဖြင့် မထိုင်မိစေရန်လဲ သတ်ပြုကြစေ လိုပါတယ်။

နောက်တခုက ရွှေငွေကို နဝကမ္မဆိုပြီး ဒကာ ဒကာမ တွေကလှူရာမှာ အပြစ်ကင်းတဲ့နည်းဖြင့် အလှူခံဘို့ သိမ်း ထားဘို့ သုံးစွဲဘို့ပါဘဲ။ အဲဒါကလဲ အလွန်အရေးကြီးပါတယ်။

အဲဒီအကြောင်းကို အရှင်ဘုရားတို့လဲ လေ့လာပြီး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြည့်စုံသည်ထက် ပြည့်စုံအောင် ထပ်ပြီးလေ့လာကြစေလိုပါတယ်။ ပါဠိတတ်တဲ့ ဆရာတော်တွေဆိုယင် ပါဠိအဋ္ဌကထာ ဋီကာများကို ထပ်မံကြည့်ရှုပြီး လေ့လာကြရုံပါဘဲ။ ပါဠိမှာ ကောင်းကောင်းမကျွမ်းကျင်ယင်လဲ ယခုနေအခါမှာ မြန်မာဘာသာဖြင့် ရေးထားတဲ့ ဝိနည်းဆိုင်ရာ ကျမ်းစာအုပ်တွေ ရှိပါတယ်။ မန္တလေးတောင်မြို့က ဆရာတော် အရှင်ဇနကာဘိဝံသရေးထားတဲ့ ဝိနည်းဆိုင်ရာ ကျမ်းစာအုပ်တွေဆိုယင် သာပြီး သိလွယ်ပါလိမ့်မယ်။

အပြစ်ကင်းအောင် အလှူခံနည်း အကောင်းဆုံးကတော့ ဝိနည်းမဟာဝါ(၃၄၂)မှာ ပြထားတဲ့(သန္တိ ဘိက္ခဝေ မနုဿာ သဒ္ဓါ ပသန္နာ၊ တေ ကပ္ပိယကာရကနံ ဟတ္ထေ ဟိရညံ ဥပနိက္ခိပန္နိ “ဣမိနာ အယျဿ ယံ ကပ္ပိယံ၊ တံ ဒေထာ”တိ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ယံ တတော ကပ္ပိယံ၊ တံ သာဒိတုံ) ဆိုတဲ့ ခွင့်ပြုတော်မူချက် မေဏှကသိက္ခာပုဒ်အရ (ဤဝတ္ထုငွေတို့မှ ဖြစ်ပေါ်လတ်သော ရဟန်းတော်တို့အား အပ်စပ်သော ဆွမ်း သင်္ကန်းစသော လိုရာရာပစ္စည်းတို့ကို အရှင်ဘုရားအား လှူပါ၏။ ဝတ္ထုငွေတို့ကို အရှင်ဘုရား၏ ကပ္ပိယကာရကထံ၌ အပ်နှံ၍ ထားပါမည်။ အလိုရှိသော ဆွမ်း သင်္ကန်းစသည်ကို ထိုကပ္ပိယကာရကထံမှ တောင်းယူ၍ သုံးဆောင်တော်မူပါလို့) ဆိုပြီး လှူတာဟာ အကောင်းဆုံးပါဘဲ။ အဲဒီလို ဆိုကာ လှူပြီးတော့ ကပ္ပိယကာရကထံမှာ အပ်နှံထားခဲ့ယင် အလိုရှိသော ပစ္စည်းကို အဲဒီကပ္ပိယကာရကထံမှ တောင်းယူသုံးစွဲနိုင်တယ်။ အပြစ်မရှိ စင်ကြယ်ပါတယ်။ နဝကမ္မအား လှူပါ

သြဝါဒကထာ

၁၅

၏-လို့ ဆိုပြီး လှူပေမဲ့ သိမ်းမှု သုံးစွဲမှုနှင့်စပ်ပြီး အပ်စပ်ဘို့ လိုပါသေးတယ်။ ဟိုနားမှာ ထားလိုက်၊ ဘယ်သူထံ ပေးလိုက် စသည်ဖြင့် ညွှန်ကြားပြီးသိမ်းယင် အဲဒါ မအပ်ဘူး။ သုံးတဲ့ အခါလဲ အရောင်းအဝယ်သဘော သက်ရောက်တဲ့ စကားဖြင့် ပြောဆိုသုံးစွဲယင် အဲဒါလဲ မအပ်ဘူး။ အပ်စပ်တဲ့ ပစ္စည်းကို ကပ္ပိယကာရကထံမှ တောင်းယူပါမှ အပ်တယ်။ ဒါကြောင့် ခုတင်က ပြောခဲ့တဲ့ မေဏှကသိက္ခာပုဒ်အရ လှူနည်း သုံးနည်း ဟာ အကောင်းဆုံးပါဘဲ။

သာပြီးဆိုးတာကတော့ ငွေတွေ ငွေစက္ကူတွေတို့ ဒကာ ဒကာမတွေက လှူတဲ့အခါ ရဟန်းတော်တွေက မိမိတို့၏ လက်ဖြင့်ပင် ခံယူတာတွေရှိတယ်။ မဟာစည်ဂိုဏ်းထဲမှာတော့ အဲဒီလို ခံယူတာကို မတွေ့ဘူး မကြားဘူးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ မဟာစည်ဂိုဏ်းဝင်အမည်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အများကြီးဆိုတော့ ဒီလိုအလှူခံတာ မရှိဘူးလို့တော့ မဆိုနိုင်ပါဘူး။ အဲဒီမအပ် မရာ အလှူခံမှုမျိုး၊ ရှေ့ငွေကို ကိုင်တွယ်မှုမျိုးတွေဟာ အလွန် အမြင်မတော်တဲ့ အမှုမျိုးတွေဖြစ်တဲ့အတွက် လွတ်လွတ်ကင်း ကင်း ရှောင်ကြဉ်ကြရန် အထူးသတိပေးပါတယ်။

နောက်ပြီးတော့ အကပ်ခံတဲ့နေရာမှာ ကပ်တဲ့စားသောက် ဖွယ်၏ တည်ရာ ပုဂံခွက် စားပွဲခုံစသည်ကို လက်နဲ့သွားတို့တာ၊ မကပ်သေးခင်က ဆွဲယူတာ မိမိလိုကိုယ်က သွားကိုင်တာမျိုး မဖြစ်စေရဘူး။ (အဘိဓာရ) နေ့ရှုဆောင်ကပ်ပေးခြင်းဆိုတဲ့ အင်္ဂါနှင့်အညီ ပေးကပ်တဲ့သူက ရဟန်း၏လက်ထဲသို့ ထည့် ပေးခြင်းသာ ဖြစ်စေရတယ်။ ကပ်သူနှင့် အကပ်ခံသူ အကွာ အဝေးကတော့ ၂-တောင်ထွာ ဟတ္ထပါသ်အတွင်းမှာ တည်ရှိ

စေရမယ် တဲ့၊ အဲဒီ ၂-တောင်ထွာပမာဏကိုလဲ အကပ်ခံသူက ထိုင်နေယင် အကပ်ခံသူ၏နောက်ဖက်မှ စပြီးယူရမယ်၊ ရပ်နေယင်လဲ ဖဏှောင့်အစွန်းမှ စပြီး ယူရမယ်၊ ကပ်သူ၏ဘက်မှတော့ လှမ်းပြီးကပ်တဲ့ လက်မှတပါး အနီးဆုံး ကိုယ်အင်္ဂါ၏ အတွင်းဘက်မှ ယူရမယ်တဲ့၊ ၂-ယောက် ၃-ယောက် ကပ်ယင် တယောက်ကတော့ အဲဒီ ဟတ္ထပါယ်အတွင်းရောက်ဘို့ လိုပါတယ်။ အလေးချိန်ကတော့ အလယ်အလတ်အားရှိသူ ပင့်မနိုင်တဲ့အရာဝတ္ထု ဖြစ်ရမယ်တဲ့။ ဒါကြောင့် အားအလယ်အလတ်ရှိသူ မပင့် မမနိုင်လောက်ဘူးထင်ယင် တချို့ကို ချထားစေပြီးမှ အကပ်ခံရတယ်၊ အဲဒါဟာ အကပ်ခံမှုနှင့် စပ်ပြီး သတိပြုဖို့ပါ။

နောက်တခုကတော့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနအတွင်း၌ နစ္စ ဂီတ ဝါဒီတ များကို အခွင့်မပြုဘို့ပါ။ ရန်ကုန် သာသနာ့ရိပ်သာမှာတော့ ရှင်ပြုအလှူအခမ်းအနားများ၌ အတီးအမှုတ်အဆိုများမပါစေရန် တားမြစ်ထားပါတယ်၊ အတီးအမှုတ်အဆိုတွေ ထည့်ချင်ယင် အခြားဌာနများမှာ ကျင်းပကြဘို့လဲ ညွှန်ကြားထားပါတယ်၊ တိပိဋကပူဇော်ပွဲကတော့ ဘုရားတပည့်တော် သာသနာ့ရိပ်သာ မရောက်ခင်ကတည်းက ကျင်းပတဲ့ပွဲဖြစ်သည့်ပြင် တားမြစ်ရန်လဲ မပိုင်တဲ့ကိစ္စဖြစ်တဲ့အတွက် အဲဒီပွဲမှာ စည်တော်ကြီး တီးတာကိုတော့ လျစ်လျူရှု ထားရပါတယ်၊ အဲဒါကို အကြောင်းပြုပြီးတော့ ဆင်ခြေမကန်ရန်လဲ သိနားလည်ထားကြစေလိုပါတယ်။ ယခုနေအခါမှာ ရကော်ဒါ ကက်ဆက် ရေဒီယိုတွေက အလွန်ပေါ့နေပါတယ်၊ အဲဒီ ရကော်ဒါ ကက်ဆက် ရေဒီယိုများဖြင့် သီချင်းများ အတီးအမှုတ် အသံ

များကို ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ကိုယ်တိုင်လဲ မဖွင့်ကြရန်၊ သူတပါး အားလဲ ဖွင့်ခွင့်မပြုကြရန် အထူးသတိပြုကြစေလိုပါတယ်။

(၂) တရားအလေးပြုရေး

အမှတ် (၂) က တရားအလေးပြုရေးဘဲ၊ ယခု ဘုရား တပည့်တော်တို့ ဟောပြောနေတဲ့ တရားက တကယ်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်အောင်ကျင့်၍ ဟောပြောနေတဲ့တရားဖြစ်ပါတယ်။ ကြည်ညိုဘွယ်ဖြစ်ရုံ ဟောတဲ့တရားမဟုတ်ဘူး၊ ကြည်ညိုဘွယ်ဖြစ်ရုံ ဟောတဲ့တရားကတော့ နားထောင်ကောင်းရုံ ဟောလိုက်ယင် ပြီးတာဘဲ၊ တကယ်ကိုယ်တွေ့ဖြစ်အောင် ဟောရတဲ့တရားက တော့ မလွယ်ဘူး၊ ကိုယ်တိုင် ကျင့်သုံးမထားယင် သူများကို ဟောပြောရာ မလွယ်ဘူး၊ ကိုယ်တိုင်က ကျကျနန ကျင့်သုံး ထားမှ သူများကို ညွှန်ကြားလို့ ဖြစ်တယ်၊ တချို့က ကိုယ်တိုင် တော့ ကျကျနန အားမထုတ်ပဲနဲ့ တရားအားထုတ်နည်းကို ဟောပြောရေးသားနေကြတာရှိတယ်၊ အဲဒါဟာ ဒီကအမြင်နဲ့ ဆိုယင်တော့ အလွန်မသင့်တော်တဲ့အလုပ်ပဲ၊ အဲဒါဟာ ကိုယ် မစားဘူးတဲ့ဆေး၊ မစားဝံ့တဲ့ဆေးကို သူများအား ကျွေးတာနဲ့ တူကြောင်း ဓမ္မစကြာတရားစာအုပ်ထဲမှာတောင် ထည့်ပြီး ပြထားပါတယ်၊ မယုံလို့ဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ပျင်းလို့ဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကြောက်လို့ဘဲ ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်တိုင်က အားမထုတ်ပဲနဲ့ သူများ တွေ အားထုတ်၍ ဟောပြောရေးသားနေကြတာဟာ ကိုယ် မစားဝံ့တဲ့ဆေးကို သူများကျွေးတာနဲ့ မတူပေဘူးလား၊ အဲဒါ သင့် မသင့် စဉ်းစားကြည့်သွားပါ။

၁၈ မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

ယခု ဒီမှာ ကြွရောက်လာကြတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာတွေက တော့ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို ကျကျနန အားထုတ်ထားကြပြီး ချည်းပါတဲ၊ ဒါပေမဲ့ အချိန်အခွင့် သင့်သည်အားလျော်စွာ ပြည့်စုံသည်ထက် ပြည့်စုံအောင် မပြတ်အားထုတ်သွားကြဘို့ တော့လိုပါတယ်။ တချို့က ဝိပဿနာအလုပ်ကို ခပ်ပေါ့ပေါ့ ဟောပြော ညွှန်ပြနေတာလဲ ရှိတယ်လို့ ကြားရတယ်၊ ပုဂ္ဂိုလ် ဦးရေကတော့ သိပ်မများပါဘူး၊ နဲ့ပါတဲ၊ ဒီပရိသတ်ထဲမှာလဲ အဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်ပါပုံမရပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ယခုလို ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ အများစုဝေးမိတဲ့အခါ အဲဒီလိုပေါ့လျော့မှု မဖြစ်စေရန် သတိ ပေးစကားပြောကြားရမှာဘဲ၊ ခပ်ပေါ့ပေါ့ ဟောပြောပုံက တော့ ယောဂီများကို ခုနစ်ရက်လောက် ဆယ်လေး ငါးရက် လောက် အားထုတ်စေပြီးလျှင် တရားပြည့်စုံတဲ့ အနေဖြင့် အသိအမှတ်ပြုပြီး ဉာဏ်စဉ်တရားကို ဟောတယ်လို့ ဆိုပါတယ်၊ ခုနစ်ရက်လောက်အတွင်း ဉာဏ်စဉ်ပြည့်စုံတယ်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ကတော့ တရာမှာ တယောက်လောက်တောင် ရှိခဲ့ပါတယ်၊ ဆယ်လေးငါးရက်အတွင်း တရားပြည့်စုံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ နဲ့တာဘဲ၊ ဒါကြောင့် ၁၅-ရက်လောက်အတွင်းမှာ အားထုတ်တဲ့ ယောဂီ အများကို ဉာဏ်စဉ်တရား ပြည့်စုံတဲ့အနေဖြင့် အသိအမှတ်ပြု ပြီး ဉာဏ်စဉ်တရားဟောတာကတော့ တကယ် အစစ်အမှန် မဟုတ်ပဲ တပည့်ပရိသတ်စုတဲ့နည်းသာ ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။

အမှန်ကတော့ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ အပါယ်ဆင်းရဲမှ လွတ် မြောက်ချင်လို့၊ မဂ်ဖိုလ်တရားစစ် တရားမှန်ကို ရချင်လို့ မိမိကို ယုံကြည်အားကိုးပြီး လာရောက် အားထုတ်ကြတဲ့ သူများကို မဂ်ဖိုလ်တရားထူး အစစ်အမှန်ရသွားအောင် ညွှန်ပြ

သြဝါဒကထာ

၁၉

ပေးဘို့ရာဟာ အလွန်အရေးကြီးပါတယ်။ အဲဒီလို ညွှန်ပြပေးတဲ့ နေရာမှာလဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာဆိုတော့ နာယကဂုဏ်တွေနဲ့ ပြည့်စုံဘို့ လိုပါတယ်။ အဲဒီဂုဏ်တွေထဲက ခမာ ဆိုတဲ့ဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံဘို့ရာဟာ အလွန်အရေးကြီးပါတယ်။ အစစ အရာရာမှာ သည်းခံပြီး ပြောဟောဘို့ပါတဲ့။ အဲဒီလို သည်းမခံဘဲ စိတ် ဆိုးတဲ့အမှုအရာကို ပြနေယဉ်တော့ နေရာမကျဘူး။ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆရာ၏ဂုဏ် ပျက်ပါတယ်။ ဘုရားတပည့်တော်ကိုယ်တိုင် ကမ္မဋ္ဌာန်းပြနေတုန်းက ရဟန်းဖြစ်ဖြစ် လူဖြစ်ဖြစ် ယောဂီ များအား စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်အောင် ပြောဘူးတာကို အမှတ်မရပါဘူး။ အဲဒီလို ပြောဆိုမှု မရှိခဲ့ဘူးလို့သာ အမှတ် ရပါတယ်။ တပည့်ယောဂီက မဟုတ်တာတွေ ပြောနေပေ မယ်လို့ သည်းခံရတယ်။ အမှားတွေကို ပြောနေပေမယ်လို့ နားမချမ်းသာဖြစ်မည့်စကားကို မပြောရဘူး။ သိမ်မွေ့နူးညံ့တဲ့ စကားဖြင့်သာ ဖြေရှင်းပြောပြရတယ်။

နောက်တခုကတော့ မဟာစည် ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနဆိုတဲ့ အမည်နဲ့ ဟောပြောနေရာမှာ တခြားကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းကို အမြတ် ပြုပြီး ဟောပြောဘို့ မသင့်ဘူး။ မဟာစည်ရှုမှတ်နည်းအတိုင်းသာ ဟောပြောညွှန်ပြသင့်ပါတယ်။ အကယ်၍ အခြားနည်းကို ကြိုက်ယဉ်တော့ မဟာစည်ဌာနဆိုတဲ့အမည်ကို မခံဘဲ အဲဒီ ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ အခြားနည်းဆိုင်ရာ အမည်ဖြင့်သာ ဝန်ခံပြီး ဟောပြောရန် သင့်လျော်ပါတယ်။ ဘုရားသာသနာတော်က ဘုရားနည်းကို ဟောပြောပြသနေရာမှာလဲ ထွက်ရပ်ဂိုဏ်း ယောင်ယောင် နတ်ဂိုဏ်းယောင်ယောင် အသွင်ဆောင်နေယဉ် မသင့်မတော်ဘူး။ မကြာမီကမှ ဖွင့်သစ်စဖြစ်တဲ့ ဌာနတခုမှာ

၂၀ မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

နတ်ကန်တော့ပွဲ တင်ထားတာကို တွေ့ခဲ့ရကြောင်း ယုံကြည်လောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထံမှ ကြားသိရတယ်။ ရဟန်းက နတ်ကို အရိုအသေ ပြုတယ်ဆိုတာ သင့်တော်ပါ့မလား။ ဘုရားတပည့်တော်ကတော့ ရှင်သာမဏေဘဝ ရဟန်းငယ်ဘဝ ကတည်းက နတ်ကို ရှင်ရဟန်းက အရိုအသေမပြုကောင်းဘူး။ နတ်ကသာ ရှင်ရဟန်းကို အရိုအသေပြုသင့်တယ်လို့ အသိအမှတ်ပြုလာခဲ့ပါတယ်။ ရဟန်းက နတ်ကို အရိုအသေပြုတယ်၊ ကန်တော့ပွဲဖြင့် ပူဇော်တယ်ဆိုတာကတော့ အလွန် မသင့်တော်တဲ့ အမှုပါ။ လူဒကာ ဒကာမတွေရဲ့အလိုသို့လိုက်ပြီး ကန်တော့ပွဲတင်ထားတာကို လက်ခံထားတာများ ဖြစ်မလားတော့ မပြောတတ်ပါဘူး။ ဘုရားတပည့်တော် အမြင်အားဖြင့်တော့ အဲဒီလို လူဒကာ ဒကာမတွေကလာပြီး ကျောင်းမှာ တင်ထားတာကိုလဲ လက်မခံသင့်ဘူးလို့ဘဲ မြင်ပါတယ်။ ဖြစ်နိုင်လို့ရှိရင် အိမ်မှာ ကန်တော့ပွဲ တင်ထားတာကိုတောင် တားမြစ်သင့်တယ်လို့ဘဲ မြင်ပါတယ်။

အကြောင်းကတော့ ရှင်ရဟန်းပြုတယ်ဆိုတာ (သံသာရဝဇ္ဇဒုက္ခတော မောစနတ္ထာယ)လို့ ဆိုတဲ့အတိုင်း သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်မြောက်ဖို့ဘို့။ သူတပါးအား ဟောပြောယင်လဲ သဒ္ဓါ ပညာ စသော ကုသိုလ်တရားဖြစ်ပွားဖို့။ သံသရာမှ လွတ်မြောက်ဖို့ ဟောပြောရတာဘဲ။ အဲဒီလို ပြုကျင့်သင့်ပြောဟောသင့်တဲ့ နေရာမှာ ဒကာ ဒကာမတွေ ကြည်ညိုအောင် အထင်ကြီးအောင် သူတို့အလိုလိုက်ပြီး ထွက်ရပ်ဂိုဏ်း ယောင်ယောင် နတ်ဂိုဏ်းယောင်ယောင် လုပ်တာကတော့ မတော်ဘူး။ တချို့က အဲဒီဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်တွေ အသုံးပြုတဲ့ပါရမီရှင်

သြဝါဒကထာ

၂၁

ဆိုတဲ့ အမည်မျိုးကိုလဲ ခံယူမိတတ်တယ်။ အဲဒီ အမည်မျိုးလဲ မခံယူသင့်ဘူး။ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာဆိုတဲ့ အမည်နှင့်ညီညွတ်တဲ့ ဝိပဿနာ ဓမ္မကထိကဆိုတဲ့ အမည်မျိုးကိုသာ ခံယူပြီး ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတရား သက်သက်ကိုသာ ဟောကြားသင့်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီလို ရိုးရိုးအမည်ဖြင့်သာ ရိုးရိုးဟောပြောဘို့လဲ သတိပေးပါတယ်။

ယခု ပြောခဲ့တာဟာ တရားကို အလေးပြုရေးပါဘဲ။ အဲဒီစကားတွေထဲမှာ အမှတ်(၃)အရ နည်းလမ်းမှန်ကန်ကျနရေးလဲ ပါသွားပါပြီ။ ၁၃၃၅-ခုနှစ်က ထုတ်ဝေခဲ့တဲ့ သြဝါဒကထာစာအုပ်ကလေးထဲမှာ သြဝါဒစကားတွေ တော်တော်ပြည့်စုံပါတယ်။ အဲဒီစာအုပ်ကလေးကိုလဲ ထပ်မံကြည့်ရှုပြီး သတိပြုကြစေလိုပါတယ်။

(၄) အရှည်တည်တံ့ရေး

အမှတ်(၄)အရ အရှည်တည်တံ့ရေးကတော့ အယင်နှစ်များက ပြောပြီး ရှိခဲ့ပါပြီ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနဟာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနအဖြစ်ဖြင့် အရှည်တည်တံ့သွားဘို့ပါဘဲ။ စာသင်တိုက်ဖြစ်စေ၊ သာမန် ဘုန်းကြီးကျောင်းဖြစ်စေ ဖြစ်ပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာန ပျက်မသွားဘို့ပါဘဲ။ ဒါကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနများမှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား အမှုကို ရိုရိုသေသေ ခံယူစောင့်ရှောက်နိုင်မည့် အရှည်အချင်းနှင့်ပြည့်စုံတဲ့တပည့်ရှိယင်အကောင်းဆုံးပါဘဲ။ ကျောင်းတိုက် ပစ္စည်း အမှုလောက်သာ ခံယူပြီးတော့ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းကိုပျက်စေမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ မရှိစေဘို့။ အဲဒီလို ပုဂ္ဂိုလ်များအား လွှဲအပ်မသွားဘို့ အရေးကြီးပါတယ်။ အဲဒါကလဲ မူလက သာမန်ကျောင်းမှ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနဖြစ်လာတဲ့ ကျောင်း

ကိုတော့ မဆိုလိုပါဘူး၊ စပြီး တည်ထောင်ကတည်းက မဟာစည် သြဝါဒခံ အဖြစ်ဖြင့် အသစ် တည်ထောင် လာခဲ့တဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းများကိုသာ ရည်ရွယ်ပါတယ်။

ဒကာ ဒကာမတွေက ပဋိပတ္တိ သာသနာတော်အတွက် ရည်စူးပြီးတော့ ငွေကြေး အမြောက်အမြား အကုန်ခံပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းများကို တည်ဆောက်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီလို ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းများကို ရဟန်းတော်များက မူလရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း တည်တံ့သွားအောင် စောင့်ရှောက်သွားဘို့ အလွန်အရေးကြီးပါတယ်။ ကိုယ်နဲ့ နီးစပ်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်အား ဒွိသန္တက တိသန္တကပြုပြီး လွှဲအပ်ဘို့ မသင့်ပါဘူး။ ကိုယ်မှာ တပြားတချပ်မျှ မကုန်ရဘဲနဲ့ ရထားတဲ့ ပဋိပတ္တိ သာသနာပစ္စည်းကို ကိုယ်ပေးချင်ရာ အမေ့ပေးတာကတော့ မသင့်တော်ပါဘူး။ ဘုရားတပည့်တော်ကတော့ မူလကတည်းက ကျောင်းအဆောက်အအုံများကို ပုဂ္ဂလိကအဖြစ် အလှူမခံခဲ့ပါဘူး။ သံဃာအား ဖြစ်စေ၊ ယောဂီအပေါင်းဂိုဏ်းအား ဖြစ်စေ လှူစေခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါဟာ ငါ့စွာဆိုတဲ့ အစွဲအလမ်းကင်းတဲ့အတွက် အင်မတန်ကောင်းပါတယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမျှ အမေ့ပေးစရာ မရှိတဲ့အတွက် စိတ်လဲ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ပါတယ်။ ပုဂ္ဂလိက အလှူခံပြီးတော့ ဒွိသန္တက စသည် ပြုပြီး အမေ့ပေးထားယင်၊ အမေ့ခံပုဂ္ဂိုလ်က ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနအဖြစ် တည်တံ့အောင်လဲ မဆောင်ရွက်လျှင် ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာန ပျက်သွားတတ်ပါတယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း အလှူ ဒကာတွေ မှာလဲ စိတ် မချမ်း မသာ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ တရား အားထုတ်လိုတဲ့ သူများအတွက်လဲ များစွာ အကျိုးယုတ်စေပါတယ်။

သြဝါဒကထာ

၂၃

ဘုရားတပည့်တော်၏ မျက်မှောက်မှာပင် ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာန ၂-ခု ၃-ခုဟာ အဲဒီလို ပစ္စည်းသက်သက် အမွေခံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကြောင့် သာမန်ဘုန်းကြီးကျောင်းအနေ ဖြစ်သွားတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ယခုလဲ မော်လမြိုင်ကျွန်းမြို့က ကမ္မဋ္ဌာန်းတိုက်ဟာ ပျက်တော့မည့်အသွင် ဆောင်နေပါပြီ။ ပဌမဆရာတော်ကြီးက သူတပည့်ကြီးတပါးနှင့် ဒွိသန္တက ပြုလုပ်ထားတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ပဌမဆရာတော်ကြီး ပုံလွန်သွားတဲ့အခါ ဒွိသန္တက အမွေခံ တပည့်ဆရာတော်က သူကိုယ်တိုင်လဲ အဲဒီကျောင်းတိုက်မှာမနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာန တည်တံ့အောင်လဲ ကြောင့်ကြ မစိုက်ပဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘက်၌ စိတ်မဝင်စားတဲ့ အခြား ရဟန်းတပါးနှင့် ဒွိသန္တက ထပ်ပြီး ပြုထားပြန်တယ်လို့ ကြားသိရပါတယ်။ ဘုရားတပည့်တော်က စာဖြင့် မေးမြန်းညွှန်ကြားတာကိုလဲ ယခုအထိ စာမပြန်ကြားဘဲ ရှိနေပါတယ်။ အဲဒီ ဆရာတော်ဟာ သူတစ်ပါးလဲ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီ ရန်ကုန် သာသနာ့ရိပ်သာမှာ ဝါဆိုဦးက ၂-လလောက် တရားအားထုတ်သွားတဲ့ ယောဂီဟောင်း ဆရာတော်ပါဘဲ။ အသက်လဲ မငယ်ပါဘူး ၆၀-ကျော်နေပါပြီ။ သူပြန်ခါနီးမှာ ဘုရားတပည့်တော်က အဲဒီ မော်လမြိုင်ကျွန်း ရိပ်သာဌာနကို ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနအဖြစ် တည်မြဲ တည်တံ့သွားအောင် ဆောင်ရွက်၍ သတိပေးတိုက် တွန်းလိုက်ပါတယ်။ သူကလဲ ဆောင်ရွက်ပါမည်လို့ ဝန်ခံသွားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ယခုအထိတော့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာန ပျက်မည့်အနေမှာဘဲ ရှိနေပါတယ်။ ဆိုင်ရာ ဒကာ ဒကာမ တွေမှာလဲ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေကြပါတယ်။

ဒါကြောင့် မဟာစည်ရိပ်သာအဖြစ်ဖြင့် အသစ် တည်ထောင်တဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနများမှာ သတိပဋ္ဌာန် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို တကယ်လိုလားသည့်ပြင် ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယအရည်အချင်းနှင့်လဲပြည့်စုံတဲ့ တပည့်က ဆရာမရှိသည့်နောက် အခြေမပျက် ဆက်လက်ပြီး ဆောင်ရွက်သွားနိုင်ယင် အဲဒါဟာ အကောင်းဆုံးပါဘဲ။ အဲဒီလို ဆောင်ရွက်နိုင်မည့်သူမရှိယင်တော့ ဘုရားတပည့်တော်တို့ထံ အကြောင်းကြားပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆရာတောင်းဆိုကြစေလိုပါတယ်။ ဘုရားတပည့်တော်၏ အလိုကတော့ ကိုယ်တိုင် ဆောင်ရွက်နိုင်ယင် ဆောင်ရွက်မြဲ ဆောင်ရွက်နေဘို့၊ မဆောင်ရွက်နိုင်ယင်၊ သို့မဟုတ် ကွယ်လွန်သွားယင်တော့ တည်တဲ့ တိုးတက်စေနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ဆောင်ရွက်သွားဘို့ အလိုရှိပါတယ်။ ကိုယ်နှင့် ရင်းနှီးတာမရင်းနှီးတာက လိုရင်းမဟုတ်ပါဘူး။ ပဋိပတ္တိ သာသနာတော် တည်တဲ့တာ တိုးပွားတာကသာ လိုရင်းဖြစ်ပါတယ်။ အထူးအားဖြင့်တော့ မဟာစည်ဆရာတော်အမှူးရှိသော မဟာစည်ဩဝါဒခံ ယောဂီ အပေါင်းအား လှူထားတဲ့ ရိပ်သာ ဆိုယင်တော့ တစုံတရာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲချင်ယင်၊ ဘုရားတပည့်တော် အသက်ထင်ရှား ရှိခိုက်ဆိုယင် ဘုရားတပည့်တော်ထံက ဆန္ဒယူပြီးမှ ပြုပြင်ပြောင်းလဲသင့်ပါတယ်။ အဲဒီလိုမဟုတ်ယင် မဟာစည်ဩဝါဒခံ မဟုတ်ရာ ရောက်သွားပါတယ်။

နောက်တခု သတိပေး ပြောကြားချင်တာ ကတော့ သံယောဇဉ်မမှေးဘို့ပါဘဲ။ ရဟန်းပြုတယ် ဆိုတာ စည်းစိမ်ဥစ္စာ သံယောဇဉ်၊ ဆွေမျိုးသံယောဇဉ်တွေကို ဖြတ်ပြီး ပြုကြရပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရဟန်းဆိုယင် ကိတ္တိမသား၊ ကိတ္တိမသမီး

သြဝါဒကထာ

၂၅

မွေးစားထားခြင်းမရှိသင့်ပါဘူး။ ဘယ်နှယ်လဲ အရှင်ဘုရားတို့၊ ရှိသင့်ပါမလား၊ (မရှိသင့်ကြောင်းထင်ရှားပါတယ်) ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဆိုတာ သံယောဇဉ်ကို ပယ်ဖြတ်ဘို့ ဟောနေရတာဘဲ၊ အဲဒီလို ဟောနေပါလျက် ကိတ္တိမသားသမီးမွေးစားထားတယ် ဆိုယင် အလွန်ကို မသင့်တော်တဲ့ အလုပ်ပါဘဲ၊ သနားလို့ ပေးကမ်း ထောက်ပံ့တာကတော့ ပြုသင့်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုတဲ့ သဒ္ဓါတရားဖြင့် လှူထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေကို အလဟဿပျက်စီး မသွားရန်ကိုတော့ အထူး သတိပြုသင့်ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ ဖြစ်ကြတဲ့ အရှင်မြတ်များဟာ ကိတ္တိမ သားသမီး မမွေးစားကြဘို့ သံယောဇဉ် မပွားစေကြဘို့ အထူးသတိပေးပါတယ်။

နောက်တခုကတော့ ဥပသမ္ပဒကံထပ်ပြီး သံယောဇဉ်ပွားစေတဲ့အလုပ်ကို မပြုကြဘို့ပါဘဲ၊ မူလ ရဟန်းခံစဉ်က အသက် ၂၀-ပြည့် မပြည့်နှင့် စပ်ပြီးတော့ဖြစ်စေ၊ သိမ်၊ ဥတ်၊ ကမ္မဝါ၊ ကမ္မကာရကသံဃာတို့နှင့် စပ်ပြီးတော့ဖြစ်စေ သံသယရှိလို့ သိမ်ထပ်တာ၊ ကံထပ်တာကတော့ အပြစ်မရှိပါဘူး၊ သို့ပေမဲ့ မူလ ရဟန်းခံစဉ်က ကံဆောင်မှုနှင့်စပ်ပြီး သံသယမရှိပါဘဲနဲ့ ရဟန်းဒကာ ရဟန်းအမ ပွားရုံမျှအတွက် ကံထပ်တာကတော့ သံယောဇဉ်ပွားစေတဲ့အလုပ်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ စာသင်သားရဟန်းငယ် ဘဝဆိုယင် စာသင်ရာမှာ အထောက်အပံ့ ရရေးအတွက် ဆိုတော့ တော်ပါသေးရဲ့၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ မထေရ်ကြီးဘဝ ရောက်နေမှ ကံထပ်တာကတော့ မတော်ပါဘူး၊ မူလ ရဟန်းခံစဉ်ကပင် ရဟန်းဖြစ်နေယင် နောက်ထပ် ဥပသမ္ပဒကံဆောင်တာဟာ အပိုပါဘဲ၊ ရဟန်းဒကာခံတဲ့သူများမှာလဲ ရဟန်း

ဒကာအစစ် မဖြစ်ပါဘူး၊ အမည်ခံမျှပါဘဲ၊ သင်္ကန်း သပိတ် လှူတဲ့ကုသိုလ်အပြင် အခြားကုသိုလ်အထူးကိုလဲ မရပါဘူး၊ အမည်ခံ ရဟန်းဒကာ ဒကာမများမှာရော အဲဒီ ကံထပ်တဲ့ ရဟန်းမှာရော သံယောဇဉ်ပွားရုံမျှပါဘဲ။ တခါက ရိပ်သာ တခုမှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာက တနာရီလောက် အတွင်းမှာပင် ရဟန်းဒကာ ဒကာမ သုံးဦးတို့၏ သင်္ကန်း သပိတ် သုံးစုံကို အလှူခံပြီး သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ကံထပ်တာကို တွေ့ရဘူးတယ်၊ အဲဒီတုန်းက ဘုရားတပည့်တော်မှာ များစွာ အရှက်ရခဲ့ ပါတယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မဟာစည်၏တပည့် ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာတပါးက အဲဒီလို ပြုလုပ်တာကို မြင်တွေ့ကြားသိ ရတဲ့ အလိုနည်းသူများက “မဟာစည်သြဝါဒခံ ကမ္မဋ္ဌာန်း ဆရာက ဒီလိုလုပ်တယ်”လို့ ကဲ့ရဲ့ကြမှာကို မြော်တွေးပြီး မြင်မိ လို့ပါဘဲ၊ ဒါကြောင့် သံသယမရှိဘဲ အကြောင်းမဲ့သိမ်ထပ်ခြင်း၊ ကံထပ်ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ကြရန် အထူးသတိပေးပါတယ်၊ ကံထပ်ပေးလိုတဲ့ ဒကာမများ ပေါ်လာယင်လဲ “ကုသိုလ်အထူး မရကြောင်း၊ အပိုသက်သက်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒီလောက် အရွယ် ကြီးမှ ကံထပ်ယင် ရှက်ဖွယ် ကောင်းကြောင်း” စသည်ဖြင့် ပြောဟောပြီး လက်မခံဘဲ ပယ်လိုက်ကြစေလိုပါတယ်၊ ဘုရား ကပည့်တော် ကိုယ်တိုင်ကတော့ အဲဒီအတိုင်းဘဲ နားလည် အောင် ပြောဟောပြီး ပယ်ခဲ့ပါတယ်၊ အမှန်ကတော့ ရဟန်း ဒကာ ဒကာမတွေရဲ့ သင်္ကန်း စသည်ကို ခံယူပြီး အကြောင်းမဲ့ သိမ်ထပ်တာ၊ ကံထပ်တာဟာ ကိစ္စိမသား မွေးသလိုပင် သံယောဇဉ်ပွားစေတဲ့ အလုပ်ပါဘဲ။

(၅) အညီအညွတ်ဆောင်ရွက်ရေး

အမှတ်(၅) အညီအညွတ် ဆောင်ရွက်ရေး အကြောင်းက
 တော့ အယင်နှစ်မျှားကလဲ ပြောခဲ့ပါပြီ။ အစစ အရာရာမှာ
 အညီအညွတ်ဆောင်ရွက်ဖို့ပါ။ ယခု သြဝါဒခံယူပူဇော်ပွဲကို
 လာရောက်ပြီး စွမ်းနိုင်ရာ တာဝန်ကို ဆောင်ရွက်ကြတာလဲ
 အညီအညွတ် ဆောင်ရွက်တာပါ။ အောက်ထစ်ဆုံးအားဖြင့်
 ယခုလို သြဝါဒစကားကို နာယူကြတာဟာလဲ အညီအညွတ်
 ဆောင်ရွက်တာပါ။ မဟာစည်ဓမ္မကထိကအဖွဲ့က နယ်လှည့်
 ပြီး တရားဟောတာ ရှိပါတယ်။ အဲဒီလို ဟောဖို့ရာအတွက်
 ဒါယကာကြီး ဦးညီပုက ဒီလိုလျှောက်ထားပါတယ်။ ထို့ထို့
 အရပ်ဒေသတွေမှာ သတိပဋ္ဌာန်ရှုနည်းတရားကို မနာကြား
 ဘူးတဲ့သူတွေ နာကြားကြရအောင်၊ နာကြားဘူးတဲ့သူတွေ
 မှာလဲ ဓမ္မကထိကအသစ်ဟောတဲ့ တရားကို နာကြားကြ
 ရအောင် ဓမ္မကထိကအဖွဲ့ ဖွဲ့ပြီး နယ်လှည့်ဟောစေယင်
 ကျေးဇူးများမည်ထင်ကြောင်း လျှောက်ပါတယ်။ အဲဒီတော့
 ဘုရားတပည့်တော်ကလဲ ဆင်ခြင်ပြီး သင့်တော်တဲ့ အလုပ်
 ဖြစ်တဲ့အတွက် ခွင့်ပြုထားပါတယ်။

သင့်တော်ပုံကတော့— မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင်
 ပင် ပဌမဝါကျွတ်တဲ့အခါမှာ “စရထ ဘိက္ခဝေ စာရိကံ—
 ရဟန်းတို့ ဒေသစာရိလှည့်လည်ကြ၊ ဒေသေထ ဓမ္မ—တရားကို
 ဟောကြ”စသည်ဖြင့် ရဟန္တာ ၁၆-ကျိတ်ကို တရားဟောစေလွှတ်
 တော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဒီလို ဘုရားကိုယ်တော်တိုင်က တရားဟော
 လှည့်လည်ခြင်းကို အလိုရှိပြီး စေလွှတ်တော်မူတဲ့အတွက် သင့်
 တော်တဲ့အလုပ်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသိရပါတယ်။

၂၈ မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

အဲဒီလို ဘုရားတပည့်တော်က ခွင့်ပြုထားတဲ့ အတိုင်း မဟာစည်ဓမ္မကထိကအဖွဲ့ဝင်တွေက အဖွဲ့မှည့်နံကြားရာနယ်ကို လှည့်ပြီး တရားဟောကြပါတယ်။ အဲဒီလို ဟောရာမှာ တချို့ ဌာနက မလိုလားတဲ့အနေနဲ့ အဆင်မပြေအောင် ပြောတာ ပြုတာကလေးတွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအကြောင်းကို အယင်နှစ် များကလဲ ပြောခဲ့ပါပြီ။ အမှန်ကတော့ သတိပဋ္ဌာန်ဒေသနာ တော်အရ နည်းမှန်လမ်းမှန် ဝိပဿနာတရားကို ဟောယင်၊ တရားနာပရိသတ်ကလဲ နှစ်သက်လက်ခံယင် ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ များက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သဘောတူစရာသာ ရှိပါတယ်။ သို့သော် ဟောပုံက နေရာမကျလို့ ပရိသတ်က မနှစ်သက်ဘူး။ တရားနာမည့်သူ နည်းလွန်းတယ် ဆိုယင်တော့ တာဝန်ခံပြီး တရားပွဲကျင်းပပေးဘို့ရာ တာဝန်လေးပေလိမ့်မယ်။ တရား နာလိုတဲ့သူတွေ ရှိနေပါလျက် ဆရာတူ နည်းချင်းလဲတူတဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာက ကန့်ကွက်တဲ့အနေနဲ့ ပြောတာ ပြုလုပ်တာ ကတော့ မညီညွတ်တဲ့သဘော ပြတာဘဲ။ မနာလို ဝန်တိုတဲ့ လက္ခဏာလဲ ပေါ်နေပါတယ်။

နောက်တခုက တမြို့တည်းမှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဌာနကဲ့ ရှိနေ ယင် တရားတူဌာနချင်း အညီအညွတ် ဆောင်ရွက်သွားဘို့ လိုပါတယ်။ ပုံစံထုတ်ပြရယင်-မန္တလေးမြို့မှာ မဟာစည်ဌာနခွဲ ငါးခုရှိပါတယ်။ အဲဒီငါးခုဟာ အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိ ပါဘူး။ စွမ်းနိုင်သမျှ အကူအညီသာ ပေးကြပါတယ်။ အဲဒီ အတိုင်းဘဲ အညီအညွတ် ဆောင်ရွက်သင့်ပါတယ်။ အကောင်း ဆုံးကတော့ မြို့ရွာက မကျယ်လှတဲ့အရပ်မှာဆိုယင် တဌာန တည်းရှိတာဟာ အကောင်းဆုံးပါဘဲ။ ဒါပေမဲ့ အကြောင်း

သြဝါဒကထာ

၂၉

အားလျော်စွာ ဌာနအသစ်တခု ပေါ်လာယင်၊ နည်းမှန် လမ်းမှန်အတိုင်းလဲ ဟောပြော ပြသနေယင် အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ဘက် မရှိပါဘူး၊ ဘယ်သူက ဟောလို့ ပဋိပတ္တိ သာသနာ တိုးပွားသည်ဖြစ်စေ ပဋိပတ်ကို အလေးပြုသူတိုင်း နှစ်သက်ကြည်ဖြူစွာနဲ့ ဝမ်းမြောက်ရမှာချည်းပါဘဲ၊ ဒီစကား ကို ထည့်ပြောရတာကတော့ အထက်အရပ်က မြို့ငယ် တခုနဲ့ အောက်အရပ်က မြို့ငယ်တခုမှာ မထင်ရှားတဲ့ ရိပ်သာကဲ့ ကလေးများ အတွက်ပါဘဲ၊ တရားနည်းလမ်းချင်း တူပါလျက် အခြားဌာန၏ အပြစ်ကိုပြောခြင်း၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုခြင်းများ ဟာ မိမိတို့သန္တာန်မှာ ကိလေသာငြိမ်းကြောင်း တရား ကောင်းမရှိသေးဘူးဆိုတာ ဝန်ခံရာရောက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဌာနချင်းကွဲနေပေမယ့်လို့ တရားနည်းမှန်ချင်းတူယင် စွမ်းနိုင် ပါက အကူအညီပေးဘို့ မစွမ်းနိုင်ယင်လဲ မဆန့်ကျင်ဘဲ အညီ အညွတ် ဟောပြောဆောင်ရွက်သွားဘို့ အထူးသတိပေးပါ တယ်။

(၆) နောက်နှစ်အတွက် အစီအစဉ်

နောက်နှစ်အတွက် အစီအစဉ်ကတော့ ယခုနှစ်အတိုင်း ပါဘဲ၊ နတ်တော်လပြည့်နေ့မှာ သြဝါဒခံယူပူဇော်ပွဲ ကျင်းပ ဘို့ သတ်မှတ်ထားပါတယ်၊ အကြိုတရားပူဇော်ပွဲ ညတရားပွဲ များကို နတ်တော်လဆန်း ၁၂-ရက်နေ့ကစပြီး ကျင်းပသွား ဘို့ပါဘဲ၊ ဒါကြောင့် တရားပူဇော်ပွဲတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြ မည့် အရှင်မြတ်များဟာ နတ်တော်လဆန်း ၁၁-ရက်နေ့ အရောက် ကြွလာကြဘို့ သင့်ပါတယ်၊ ညတရားဟောနိုင်စွမ်း ရည်ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ ကြွလာနိုင်မည်ဆိုလျှင် ခပ်စောစော

ကတည်းက စာဖြင့် အကြောင်းကြားကြစေလိုပါတယ်။ အခြားဆရာတော်များလဲ မလာမီ ရက်တပတ် နှစ်ပတ်လောက် က ကြိုတင်ပြီး အကြောင်းကြားကြစေလိုပါတယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်း နှင့် မပတ်သက်တဲ့ အာဂန္တုကိုယ်တော်များကိုတော့ ပင့်ခေါ် မလာကြဘို့ တောင်းပန်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ နေရာအခက်အခဲရှိတတ်သောကြောင့်ပါဘဲ။ ဝါငယ်တဲ့ အရှင် မြတ်များနှင့် ကပ္ပိယဒကာများကတော့ အိပ်ရာလိပ်ပါလာ ယင် ကောင်းပါတယ်။ ယောဂီအမျိုးသား အမျိုးသမီးများ လာရောက်ကြမည်ဆိုယင်လဲ အရေအတွက်စာရင်းကို စော စောက ပို့ထားယင် နေရာအတွက် အဆင်သင့် စီစဉ်ထားဘို့ အခွင့်ရတဲ့အတွက် ကျေးဇူးများပါတယ်။

နောက်တခုကတော့ ယောဂီစာရင်းကို သိတင်းကျွတ် လပြည့်အတွင်း ပို့ကြစေလိုပါတယ်။ ပို့တာ နောက်ကျယင် အစီရင်ခံစာ စာအုပ်ထဲမှာ မပါဘဲ ကျန်နေပါလိမ့်မယ်။

နောက်တခုကတော့ တရားဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပဘို့ စဉ်းစား ထားပါတယ်။ ဆွေးနွေးပွဲကတော့ မိမိတို့ထံမှာ ယောဂီတို့က ပြောကြားတဲ့ အတွေ့ထူး မှတ်ဖွယ်များကို တင်ပြဘို့ပါဘဲ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းစစ်မေးပြုပြင်ပေးရာ၌ အခက်အခဲကလေးများရှိယင် လဲ အဲဒီ အခက်အခဲများအတွက် မေးမြန်းဘို့၊ အဲဒီ အမေးကို စွမ်းနိုင်တဲ့ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယက ဖြေရှင်းပေးဘို့ပါဘဲ။ အဲဒီ ဆွေးနွေးပွဲဟာ အလွန်ကျေးဇူးများပါလိမ့်မယ်။ ဒီနှစ်မှာတော့ နက်ဖြန်တရက်ပဲ ရှိတော့တယ်။ နက်ဖြန်နံနက် ၇-နာရီလောက် က စပြီး တနာရီခွဲလောက် ဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပရန် ဖြစ်ပါ တယ်။ နောက်နှစ်များမှာတော့ အကြိုတရားပူဇော်ပွဲများတွင်

နေ့ခင်းပူဇော်ပွဲကို နေ့ ၁-နာရီမှစပြီး ၃-နာရီမှာ အပြီးသတ်
 ဘို့၊ ညနေ ၄-နာရီခွဲမှ စပြီး ၆-နာရီအထိလဲ ဆွေးနွေးပွဲ ကျင်း
 ပဘို့ စဉ်းစားထားပါတယ်။ အဲဒီ ဆွေးနွေးပွဲက တင်ပြဆွေး
 နွေးကြတဲ့ မှတ်သားဘွယ်များကို စာအုပ်အဖြစ် မှတ်တမ်း
 တင်ထားဘို့လဲ ရည်ရွယ်ထားပါတယ်။ ယခုလက်ရှိ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ဆရာတို့၏ မှတ်တမ်းစာအုပ်ဟာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာများ ဖြစ်ကြ
 တဲ့ ဆရာကြွက်နဲ့ ဆရာကြံတို့၏ အတွေ့များကို စုပေါင်းပြီး
 ပြုလုပ်ထားတဲ့ စာအုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ ယခု ဆွေးနွေးပွဲက မှတ်
 တမ်းဟာလဲ အဲဒီစာအုပ်လိုပင် အကျိုးများပါလိမ့်မယ်။

နောက်တခုကတော့ ဝိနည်းပူဇော်ပွဲနှင့်စပ်ပြီး နံနက်တိုင်း
 ပါတိမောက်ကို ရွတ်ဆိုပူဇော်ကြရာမှာ တရက် တရက်၌
 ၁၀-ပါး ၁၀-ပါး အထူး ကြေပြန်စွာ ကျက်မှတ်ပြီး ရွတ်ဆို
 ပူဇော်ကြဘို့ပါဘဲ၊ ၄-ရက်ရှိရာမှာ မိမိတို့ အလိုရှိတဲ့ ရက်မှာ
 အထူးပူဇော်ကြဘို့ပါဘဲ။

(၇) ဟောပြောရေးစသည်အတွက် ညွှန်ကြားရေး

ဟောပြောရေး စသည်အတွက် ညွှန်ကြားရေးဆိုတာကို
 ၁၃၃၅-ခုနှစ်က ထုတ်ဝေတဲ့ သြဝါဒကထာ စာအုပ်ထဲမှာ
 ပြထားတာ တော်တော်ပြည့်စုံပါတယ်။ အဲဒါတွေထဲက နောက်
 ဆုံးညွှန်ကြားချက်ကလေးကိုတော့ ထပ်ပြီး ပြောပါဦးမယ်။
 တခြားဌာနကဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ တဌာနတည်းမှာပင် ပဌမဆရာ
 လက်ထက်ကဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဉာဏ်စဉ်တရားနာဘူးတဲ့ ယောဂီ
 ဟောင်းဆိုယင် ဉာဏ်စဉ်တရားဟောတဲ့အခါ နာချင်ယင်
 နာခွင့်ပြုရမယ်။ အကြောင်းကတော့ ပဌမအားထုတ်စဉ်က

၃၂ မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏

အတွေ့အသိရှင်းပေမဲ့ နောက်ထပ် အားထုတ်တဲ့အခါမှာ အကြောင်း မညီညွတ်ယင် အတွေ့အသိ မရှင်းတာလဲ ရှိတတ်ပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့ ယောဂီဟောင်းက ဉာဏ်စဉ်တရားကို နာချင်ပါလျက် ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာက ခွင့်မပြုယင် ပဌမ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာကို နှိမ်ချသလိုလဲ အထင်ရောက်တတ်ပါတယ်။ ယခင်က ဉာဏ်စဉ်တရားကို နာထိုက်တဲ့အဆင့်ရောက်လို့ နာခဲ့ရပြီးဖြစ်ပါလျက် နောက်တကြိမ်ထပ်ပြီး အားထုတ်လိုက်မှ ဉာဏ်အဆင့်က လျော့ကျသွားတယ်လို့လဲ ထင်စရာရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဉာဏ်စဉ်တရားနာချင်တဲ့ ယောဂီဟောင်းအား နာခွင့်ပြုသင့်ပါတယ်။

နောက်တခုက အရပ်ဝေးမှ လာပြီးတော့ နှစ်လ သုံးလ လောက် ရှိရှိသေသေ အားထုတ်ပါလျက် ဉာဏ်စဉ်နာနိုင်လောက်တဲ့အဆင့်ကို မရောက်သေးပေမဲ့ နောက်တကြိမ်လာ ဘို့ရာလဲ မလွယ်ကူဘူး မသေချာဘူး၊ ဉာဏ်စဉ်တရားကိုလဲ နာသွားချင်တယ်ဆိုယင် အဲဒီလို ယောဂီအား ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာက မိမိထင်မြင်တဲ့ဉာဏ်အဆင့်ကို ပြောပြပြီးတော့ နာခွင့်ပြုနိုင်ပါတယ်။ “ယောဂီ ပြောပြသလောက်ကတော့ ဒီဉာဏ်အဆင့်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။ ဉာဏ်စဉ် ပြည့်စုံတဲ့အနေနဲ့ အခွင့်ပြုတာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်တွေ့ရ သိရသလောက်ကို အသိအမှတ်ပြုရအောင် နာခွင့်ပြုတယ်”လို့ပြောပြီး နာခွင့်ပြုရုံပါဘဲ။ ဉာဏ်စဉ်တရားနာခွင့် မပြုတာက လျှို့ဝှက်တဲ့သဘော မဟုတ်ပါဘူး။ တရားမပြည့်စုံသေးဘဲနဲ့ ဉာဏ်စဉ်တရားကို နာလျှင် နောက်တကြိမ် အားထုတ်တဲ့အခါကျတော့ စိတ်ကူးတွေဝင်ပြီးတော့လဲ အနှောင့်အရှက်ဖြစ်တတ်တယ်။ မဟုတ်

သြဝါဒကထာ

၃၃

သေးဘဲနဲ့ အဟုတ်ထင်ပြီး ပြောတဲ့အတွက် အရှုပ်အထွေးလဲ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒီလို အန္တရာယ်တွေကြောင့်ပါဘဲ။ ဒါကြောင့် မြော်လင့်ဘွယ်မရှိတဲ့ ယောဂီအား သူက နာချင်တယ်ဆိုယင် ပြောသင့်တာကို ပြောပြီး နာခွင့်ပြုနိုင်ပါတယ်။

လိုရင်းကတော့ ဝိနည်းဆိုင်ရာ သီလအကျင့်ပဋိပတ်ရော၊ သုတ္တန်ဆိုင်ရာ သီလ သမာဓိ ပညာပဋိပတ်ရော အဲဒီပဋိပတ္တိ သာသနာတော် တည်တံ့ရေး ပြန့်ပွားရေးကို အလေးပြုပြီး ဆောင်ရွက်သွားကြဖို့ပါဘဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း သုံးလေး ဆယ်ကျော်လောက်က ရွှေကျင်ဂိုဏ်း မဟာနာယကချုပ် ရွှေကျင်သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက (သာသနာ တော်ကို ကိုယ့်အတွက် မသုံးဘို့၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ သာသနာ တော်အတွက် အသုံးချဘို့-လို့) မိန့်တော်မူတဲ့ စကားဟာ အင်မတန် ကောင်းပါတယ်။ ဘုရားသာသနာတော်ကို မှီပြီး လာဘ်လာဘပေါများအောင် ဘုန်းကြီးအောင် ပြောဟော ပြုလုပ်တုတေ့ဟာ သာသနာတော်ကို ကိုယ့်အတွက် အသုံး ချတာဘဲ။ ဒကာ ဒကာမတွေက ကျောင်း အဆောက်အအုံ ကို သာသနာတော်အတွက် အကျိုးများအောင် သံဃိက လှူဒါန်းချင်ပါလျက် သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရဟန်းတော်က ပုဂ္ဂလိက အလှူခံပြီး ကိုယ့်သဘောအတိုင်း သုံးစွဲတာ အမေ့ ပေးတာတွေလဲ သာသနာတော်ကို ကိုယ့်အတွက် အသုံး ချတာဘဲ။ အဲဒီလို သာသနာတော်ကို ကိုယ့်အတွက် အသုံး မချဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ သာသနာတော်အကျိုးများစေရန် အတွက် အသုံးချပါတဲ့၊ အဲဒီလို ကိုယ့်ကိုယ်ကို သာသနာတော် အတွက် အသုံးချတာဟာ အင်မတန်ကောင်းတဲ့ စိတ်သဘော

ထားဘဲ၊ သာသနာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းက အဲဒီလို ကောင်းမြဲ
စင်ကြယ်တဲ့ စိတ်သဘောထားဖြင့် ဆောင်ရွက်သွားကြမယ်
ဆိုယင် သိပ်ကောင်းမှာဘဲ။

ဒါကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းဆရာ မထေရ်ကြီးဖြစ်ဖြစ်၊ သာမန်
ယောဂီရဟန်းဖြစ်ဖြစ် သာသနာတော်ကို ကိုယ်ကျိုးအတွက်
မသုံးဘဲ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာ သာသနာတော်အတွက် အသုံးပြု
ဆောင်ရွက်သောအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအလိုတော်အတိုင်း
သီလ သမာဓိ ပညာတို့ကို ပြည့်စုံသည်ထက် ပြည့်စုံအောင်
ကိုယ်တိုင်လဲကျင့်ပြီး သူတပါးတွေလဲ ကျင့်နိုင်အောင် ဟော
ပြောတိုက်တွန်းပေးလျက် သာသနာတော်အကျိုးကို တိုး၍
တိုး၍ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေ၊ အဲဒီလို ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့်
ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကိုလဲ တိုးတက် ပြန့်ပွားစေနိုင်သည့်အပြင်
မိမိတို့ အလိုရှိအပ်သော တရားထူး တရားမြတ်တွေကိုလဲ
အပြည့်အစုံ ဆိုက်ရောက်၍ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ကြပါစေ။

သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု။

၁၃၃၇-ခုနှစ်၊ နှစ်ပတ်လည် ဩဝါဒကထာ ပြီး၏။

